

ELLENZÉK

A MISKOLCI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCAS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Helyben: Egész évre . 10 K	Vidékre: Egész évre . 12 K	FRANK ZOLTÁN.	Széchenyi-utca 36. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
Fél évre . . . 5 "	Fél évre . . . 6 "	Laptulajdonos:	A lap megjelen
Negyed évre 2:50 "	Negyed évre 3 "	SZELENYI LAJOS.	minden kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.			

Rút játék.

(ts.) Megtörtént. Letagadni nem lehet. A szociálisták küldöttségben jártak Kristóffy József urnál, a belügyminiszterium ez idő szerinti császári biztosánál.

Normális, rendes politikai viszonyok mellett konstatálni volnánk kénytelenek, hogy a munkások jogos panaszaikkal a rendőrség és csendőrség fejenél: a belügyminiszternél jártak, kérve, hogy a minden embert egyformán megillető törvényes védelemben részesítse őket a hatalmaskodó közigazgatási és kormányközeggel szemben.

Ismételjük: *normális, rendes politikai viszonyok mellett* ezt cselekednénk. Am ma, amikor a nemzet élethalálharcot vív a császári hatalommal; ma, a mikor önállóságáért, szabadságáért, önrendelkezési jogáért mint egy ember, állott talpra az egész ország: ez a sérelmi küldöttség igen furcsa színben tünteti föl egyrészt a szociáldemokrata-pártot, másrészt élesen megvilágítja a mai, a törvénytelen-ség méhében született ügyvezető-miniszterium alattomos, rút játékát.

A szociálista küldöttség szónoka ugyan *panaszszal* járult Kristóffy ur elé, azonban igyekezett hangsúlyozni, hogy a *munkásság legelemibb joga, az általános*

választási jog iránt való agitációt és gyűlésezést tiltják be leginkább a közigazgatási hatóságok.

Kapva-kapott az *alkalmon* az ügyvezető ur s az előadott panaszokat rövid néhány szóban letárgyalva, hosszasan s kimerítően fejtegette, *mennyire lelkesedik ő a szociális eszmékért*, legfőképpen pedig azt hangsúlyozta, hogy az országot *válságos helyzetéből csakis egy erős szociális és gazdasági reform* ragadhata ki, amely politikának talpköve az *általános titkos választói jog*.

Még egyszer ismétéljük: *normális, rendes politikai viszonyok mellett* örvendeznénk, ha igazi, a nemzet s így a munkásság érdekét is szolgáló szociális érzékű miniszterünk lenne.

De ma ezt az *egész kinyilatkoztatást* nem tartjuk egyébnek, mint kacérkodásnak a munkástömegekkel, *rút játéknak a nemzet akaratát képviselő koalíció ellenében*.

Azt még megértettük nagynehezen, hogy a szociálista-párt nem kíván részt venni a nemzet küzdelmében egy törvénytíró miniszterelnökkel szemben. Higyük el nekik, hogy ez csupán a pártok tusája volt. A választások alatt is nem egy oldal-támadást intéztek a koalizált pártok ellen. Mondjuk: *elveik diadalra jutatásáért* küzdöttek.

Ámde mivel magyarázzák meg azt, hogy *egy törvénytelen minisztertől olyan nyilatkozatot vesznek ki, amely nyilatkozatban foglaltaknak végrehajtása, sőt még csak előkészítése is ő tőle egyáltalán nem függ*.

A szociáldemokrata-párt vezetőinek ez az eljárása nagyon is magán viseli azt a látszatot, hogy *okot, ürügyet kerestek arra: hogyan támadhassák meg a koalíciót s hogyan koszorúzhassák meg a törvénytelen miniszteriumot*.

A szociáldemokrata-párt vezetői tehát szívességet tesznek a felelőtlen kormánynak, ez pedig ennek ellenértékül olyan nyilatkozatot tesz, amely igen kellemesen hangzik a jogtalanságban sanyúlódó munkásfűlnek s egyszersmind igazolja a szociálista vezetők eljárását, amiért nem a koalíciót, de a törvénytelen miniszteriumot támogatja.

Azt azonban igen jól tudja az *„ügyvezető ur“*, hogy az általános *titkos választói jog* eszméjének a mai parlamentben még nincs többsége, így az törvényerőre sem emelkedhetik. Nem emelkedhetik, dacára annak, hogy az *ügyvezető ur* a szavak között sejtetni engedí, hogy ez eszmének „odafönn“ nincsenek ellenzői.

Az *ügyvezető ur* tehát könnyen megalkuszik a lelkiismeretével, mert hisz neki nem lelkiismeretre, de a munkástömegek

TÁRCA.

A fátum leányai.

Irta: Ady Endre.

Könnyű nőcskének és vig, silány férfinak három leányai voltak ők, a Kódombly leányok. Pirosak, kacagósak, karcsuak. Bolondos özike leányok. Kész aranyos nők pólyabontás óta.

Könnyű mamájuk szomorú végéről sokat beszéltek egy kicsit mindenütt a világon. Mert világjáró népség voltak a Kódombly leányok mamája és papája. Ostendeban jelentkezett a talján hegedős, akivel a szöktető uton tengerbe fult a mama s a papa a montecarlói temetőben fekszik, holott nem is vesztett sokat azelőtt két nappal, mikor ide ásták.

Kicsikék voltak ők, akkor a leányok. Héla, Melánia és Jutka. Egy öreg, zsörtölődő, gondatlan, vad, rokon bácsi gyámkodott mellettük nagy, roskatag, sok szobájú falusi kurián.

Sokat hancuroztak és szaladt az idő. Ujultak s szökdöstek az angol és francia kisasszonyok. A bácsi volt csak állandó a leányok körül s Pál urfi, nem messze rokona a néhai papának, a vig és silány férfinak. Olyan koru, mint Helén, a legnagyobb leány.

Pál urfi szinte együtt nőtt, de sohase kacagott együtt a leányokkal. Komoly és tudós férfi volt már kis diákkorában. Lóra sohasem

ült. A leányok lovagoltak. Ha jött az őszi esőzés s néha istenkisértéként sem lehetett kocsin áthajlatni a szomszédos faluba, ahol a leányok éltek, inkább otthon maradt Pál urfi. Ilyenkor a leányokra gondolt. És mert ő is apátlan és anyátlan volt, a falusi ős üldöző, öllő, mély szomorúságával kószált tornyos nagy házában szobáról-szobára. Vagy elzongorázott, vagy verseket olvasott vagy újra és mindig felszította magában a nagy gyűlöletet, mely ugy hozzákötötte már őt Hélahoz, Melániához és Jutkához.

Hitte, érezte, hogy a leányok az anyjuk leányai. Az anyjuké, aki a halálba kergette az apjukat. A fátum leányainak vallotta a leányokat Pál urfi. Gyűlölte s gunyolta őket, mert a leányok csak kacagni tudtak, holott Pál ur ismerte Tassot, méltányolta Bacont, szavalta Shakespeare legismeretlenebb verseit, széljegyzeteket írt Schopenhauerhez s hiveket gyűjtött Ibsennek. És daliás szép ifju volt.

Huszonkét éves volt Pál és egyszer megijedt egy álmatlan álmától. Olyan rettenetes bizonyossággal érezte, hogy Héla nélkül nem tud élni, hogy e borzasztó gyöngeségének elkövetkezett belátó pillanatában majd megőrült. Csomagoltatott, bucsu nélkül elutazott, csavargott két évig a távol idegenben, hazajött és nőül vette Hélat, ki már végigfürdőzte, bálozta és fiórtolta a világot.

Kacagtak a leányok a lakodalmon is. Jutka talán a legcsengőbbben, ki pedig tizenöt tavaszt látott még csak e kacagni való életben. Kacagott az öreg rokon bácsi. Kacagott a gouver-

nante, kacagott a napsugár, mert tavasz volt, csupán Pál ur volt mélzóan, szerelmesen komoly és szomorú.

Pál urnak a nászuton nem akart eszébe jutni a leányok anyja, a tenger mélyéig süllyedt könnyű nőcske. Jártak Montecarlóban s Héla nem mondta, hogy keressék meg egy vig, silány férfinak a sírját. Schopenhauer is megnyugtatóan nyilatkozott a Pál ur lelkében. „Ha van gondolatod, ird le, mert elfeleded; ha van szeretőd, vedd nőül, mert elszökik.“ Féllesztendő mulva, pár hónappal a nászut után, Héla asszony ott énekelt, sőt táncolt egy bécsi orfeumban. Pál ur pedig tépte a haját árva, néma falusi házában és verte a mellét egészen egy évig és egy év mulva két lovas amazon állított be Pál urhoz, Melánia és Jutka. Kacagtak, szidták Hélat. Sohse fogják ismerni. A huncut Jutka még sirt is. És Pál ur, aki sohasem szeretett lovagolni, lovat szeretetett s együtt kóborogtak most már hárman lovakon, aranyos, harmatos nyári reggeleken.

„Az új vágy kinosabb, mint a teljesíten.“ Ujra Schopenhauert szavalta Pál ur. Ez akkor nap volt, mikor Melánia először nem kacagott egy teljes egész napon. Szent, lágy érzések keltek a Pál ur szívében. Ime, a sors kiengesztelő. Héla pusztasággá tette az ő szívet s a sors elküldte benepesítő tündérnek Héla hugát. Himnuszát szerette volna eldalolni e nap alkonyatán az igazságos életnek Pál ur. Melánia, Melánia lett volna a reifrénye e mámoros himnusznak. A jövő napokon csokolóztak. És csak Jutka kacagott a nászünnepe során.

mozgalmára van szüksége, amely mozgalom éle a koalíció ellen irányul, szitva és helytelen mederbe terelve az elégedetlenséget.

És ez igen rút, igen alattomos, igen aljas játék.

Van azonban néhány szavunk Magyarországnak, különösen pedig a vidék munkásaihoz:

Megengedhetőnek tartják-e elveikkel, hogy vezérek a zsarnok-uralom hadseregébe osszák be őket?

Ez a nemzet küzd Bécs és az osztrák kizsákmányoló politika ellen. Küzd azért, hogy végre visszanyerhesse önrendelkezési jogát, önmaga intézhesse sorsát, ne pedig idegen ország dirigálja minden lépését. *Küzd pedig leginkább azért, hogy Magyarországot ipari állammá tegye s így a mostani nagy munkanélküli munkástömeget munkához juttassa, ami maga után vonja természetesen a jobb munkabéreket is, de egyszer mind gátat vet annak, hogy e hazának szülte idegen országban, messze a tengeren túl legyen kénytelen keresni mindennapi kenyerét.*

Kérdezzük tehát még egyszer az országot minden munkásától:

Törbe hagyják-e ejteni magukat s engedik-e, hogy egy ország legszentebb küdelmét csak egy pillanatra is megakassza e rút játék?

Társadalmi életünk rákfenéje.

Miskolc, július 31.

Ez alá a fogalom alá kevés ember tartozik Magyarországon. Mert nálunk mindenki ur. Még pedig milyen ur! Pótoljuk a mágnásosztályt és vakon rohanunk az adóságokba, mert a divat főleg így megköveteli a tengeri fürdőzést, a kivándorlásokat. Ezer meg ezer ember a keresetén felül költ, amihez ugyan senkinek semmi köze sincs: mert mindenkinek magáért fájjon a feje. Így mondják, így következtetnek.

Azt azonban mindenki érzi, hogy ez társa-

Bus emlékek, szent örövendezések hullámai között hánykódtak mindnyájuk lelkei.

— En az életet, szépséget s a multak kiengesztelését akarom neked hozni Pálom.

Igy mondta Melánia az esküvő után s az öreg, furcsa rokon bácsi is megremegett gombó lelkében az édes megrendüléstől. Nem keltek nászutra sem ők. Melánia és Pál. Új és szép tájak pompáját tudták adni egymásnak. Hónapok múltán mutatták meg magukat a városban, az emberek között. Nyomukban sóhajtozó, szárnyas irigység verdesett. És Melánia nem volt kacagó immár. Megkomolyodott lelke egészen új lángolással imádkozta az ő különös Pálját. Szerette volna pótolni Héla elvesztett csókjait is Pálnak, összebarátkozott a Pál poétáival és bölcséivel. És így tartott ez egészen addig, míg egy napon Melánia visszakapta a kacagását. Egészen a régi kacagás volt. Csak egy kevés asszonyos sikongás volt új benne. Nem bántotta ez Pál urat. Most már ő is kezdett kacagni tudni. Hogy aztán egy napon kikocsikázásból nem tért meg Melánia s a levél is csak két hét múlva érkezett, annyira kacagott már Pál ur, hogy a cselédei is féltek már tőle. Kacagott, kacagott. Brixenben próbálták sokáig elvenni tőle a kacagást és mert csunya, gyöngye állat az ember, meggyógyult Pál ur.

A bölcsök balga hívőjéből, úgy érezte ekkor, igazi bölcs lett. Nem félt a találkozásoktól. Atjárt oda, hol éltek együtt lányonként Héla, Melánia és Jutka. Megtanult ironiával mosolyogni. Mikor a vad, rokon bácsi, aki sirba készülő aggastyán lett, eladogatta neki, hogy Jutka

dalmi nagyozolás és ezen abuzus dolgon változtatnunk kell. Az összefogó-társadalom egyetemes elhatárczása fel kell, hogy szóaljjon e hóbort ellen és az ajkakon élő régi, urambátyámi magyaros élethez kell visszatérnünk, mely egyszerűségében sokkal sajátosabb magyaros társadalmi életet teremtett annak idején.

A borju-pörköltös, a turós-csuszás, a töpörtös-pogácsás vacsorán mindenki jobban érezte magát hajdanában, mint most, mikor a szakács-művészet tulkapásai elkényeztetett gourmandyk, a francia konyha drága kotyvalekjait tálatatják az asztalra.

S amíg hajdanában a modorosság hiányával mindenki az őszinteség hangján beszélt, ma a nyegleség olyan kvalifikálhatlan szavaival beszél a nők előtt is: hogy a legszemtelenebb perfidia is szellemességek minősítettik. Valóban nincsenek ma már egyszerű emberek. Mert az egyszerű emberek: buták. Szamárnak minősítik azt, aki az anyai nevelés szerénységével nem tart az áramlattal, aki csak jövedelméhez képest költ, aki nem talál abban kellemest, hogy a divat szertelenségén magának adóságokat csináljon.

Elmultak a régi jó idők. Sokszor halljuk a kenetteljes szavakat úgy, hogy a beszélő tanuló gyermek fejét is ezzel tömjük tele. Vas Gereben egészséges alakjai ma olyan cikornyás embereknek tetszenek, pedig az írő, korának valódi magyaros életét írta meg, melyben az egész ország lelkesült, mert azt látták benne, hogy leírásai valódiak, emberekhez valók.

És ma? Az egész hirlapirodalom kénytelen a kor beteges izlésének hódolni, koket-nők lelki világából kell meríteni az izgató anyagot, blazirt férfiak viselkedéséből kell elmondani a szenzáció fordulatait. A családi szentély békés órái, a magyar vendégszeretet nagyszerűsége, a népelet tisztasága új meg új dolgot nem ad s amit irnak is rólok, az a képzelt élet nagyképűsködése, vagy merész hazugság, mert az életben egészen az ellenkezőjét látjuk.

A családapá békétlen, mert családjának nem tud eleget keresni, a barátok bizalmatlanok, mert amit a száj mond, nem azt érzi a lélek, egymásnak parolát adunk, de igyekszünk neki kellemetlenséget csinálni, persze mindent csak

miket mivel s vadabb Helénál is, mosolygott a bölcsök türelmével. Néha kérdezősködött. Héla Párisban él vidáman. Az elvált Melánia boldog asszony ismét. Elvette a szóktető lovat. Imádják egymást. A bácsi hiába tiltja meg, Jutka leveleket vált mind a két nénjével. Még a Hélaival is, szörnyűködött a bácsi. És nem szörnyűködött Pál. Ilyen érett harminc éves bölcslet nem látott a világ. Jutkát oktattatta.

— Kcsi Jutka, férj után kell nézni. Addig játszik míg elmúlik egészen a fiatalság. Jól válasza meg a férjét s aztán próbálja, akarja nagyon szeretni.

Szinte métereket szokott ilyenkor bolondos özike-kedvében Jutka:

— Ugyan ne mondja, bizza reám.

Egy huszár, szép huszár került akkoriban Jutka lépjere. Magaimádó, feildoztatásra szánt figura. Még el sem jegyezte Jutkát, tavasz volt s Pál urat olyan érzések kezdtek zaklatni, mint régen. Örült éjszakák, fáradt, bus nappalok következtek, teltek. Egyszer a parkban meglepte Jutkát Pál ur. A huszárt nem várták e napra.

Egy hosszú óráig tavaszfényben, virágozók fák alatt beszélt, beszélt Jutkához Pál ur.

— Magáért kellett eddig szenvednem. Azért, hogy magához érkezzen kálváriámon. Szerettem, szeretem. Legyen az én feleségem.

Jutka úgy kacagott, hogy a tavaszi virágos fákról hullani kezdett a virág.

— Maga bolond! Nem, nem, nem! Mit gondolsz? Menjen.

Pál akkor éjszakán agyonlőtte magát.

titokban, mert az egyszerű emberek se nem hazudnak, se nem csálnak, szeretnek és becsülnek.

És még oly borzasztó dolog egyszerű embernek lenni! Látjuk nap-nap után, hogy az egyszerű embereket kerülik, nem ülnek egy asztalhoz, jólehet tisztább szívet takar a kabátjuk, mint panamakalapos kikent kifent legények kabátja. Pedig nem szalon-cipő kvalifikálja az urat, hanem a lélek, mely éppen akkor imponál, ha szerénységünkben, műveltségünk nem keresi a szertelenségeket, az üres, hányaveti modort, amely talán talál a bohózati iparlovagokhoz, a stréberekhez, de nem igazi urakhoz.

Régen is voltak nagy urak az országban. És amíg tajtékipával foglaltak helyet a szalonokban és nagy urak pakoltak elemőzsiát az utazásokra, akkor szóltak meg, a magyaros elegancia nem is a költségekben nyilvánul: az elegancia éppen olyan eredetiség, mint a magyaros vendégszeretet, nem annyira az utánzás művészete, mint velünk született tehetség, amely mihelyt kilép a tisztos fogalom barázdájából: már a melegség bélyegét viseli magán, amely egészséges társadalmi felfogásnak nem felelhet meg, mint ilyet irtani és nem ápolni kell.

Azért, ha a perfidia szállóigéket raktároz föl és az szájrál-szájra forogva, betolakodik a szalonokba, ne lelkesüljünk rajta. Mentül mélyebben vegyüljenek el az anyák a gyermekszobában épülő gyermekek lelkében és a vadburjánok kinövéseit ők nyesegezzék a női finomság, az anyai szeretet védelmével, mint madár szokta a fiait: a szárnyával, ha a hétéja csapkod feleltük.

Ne higgyük, hogy az egyszerű emberek témája kicsinyes és ezt a dolgot úgy kaptuk ki a levegőből. A bomlott helyzet úgy ül az emberek lelkén, mint valami novemberi köd a földön. Érezzük, hogy valami rajtunk fekszik, hogy nem jól van az úgy, mint ahogy van.

Elmultak a régi jó idők, — mondjuk — tehát visszavárjuk a multat. És csak rajtunk áll annak visszaszerzése. Ha társaság tud alakulni levélbélyegek gyűjtésére, ha jogcímelt szerezz 10—20 ember arra, hogy fenntarthassák a „hazudók-asztaltársaságát“, ugyan miért ne tudna akkor egy egész város kezét fogni, hogy minden nadrágos ember legyen katonatiszt, pap, hivatalnok, kereskedő és iparos, egyetértve visszaállítják a régi rendet, mikor az urfi nem mulatott hozomra, nem kezdtek a mulatságot kotyva-pepzigóval és nem használták azokat a mosdatlan kifejezéseket, amelyekből a kaszárnyai stílus is hátborzongva szégyenkezhetik.

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Miskolc, július 31.

Ma délután rendes közgyűlést tartott a város képviselőtestülete, amelyen alig volt jelen harminc képviselő, dacára a fontos tárgyaknak, melyek napirendre voltak tűzve, a gyűlés iránt nem érdeklődtek a városatyák.

Jóval 3 óra után nyitotta meg a közgyűlést dr. *Szentpáli* István polgármester s megtette elnöki bejelentéseit. Meleghangon emlékezett meg dr. *Rács* József városi halottkém elhunytáról, majd közölte a helybeli huszárezred meghívását az aug. hó 3 án tartandó tiszti löversenyekre. Egy újsághír kapcsán jelentette továbbá, hogy a selmecbányai bányász-akadémia igazgatósága az akadémia elhelyezését kérte a miniszteriumtól. Az akadémia helyéül 3 város van kiszemelve: Pécs, Budapest és Miskolc. Felhatalmazást kért a közgyűléstől, hogy e

tárgyban, ha Miskolc tényleg szóba hozhatott a bányászakadémia helyéül, tárgyalásba bocsátkozhassék az illetékes tényezőkkel.

Papp Lajos több rendbeli közrendészeti és köztisztasági interpellációja s a polgármester válasza után áttért a közgyűlés a tárgysorozatra.

Török Emil, a miskolc—diósgyőri h. é. vasut építési vállalkozója bejelentette a közgyűléshez a vasut tervrajzát s kérte annak az elfogadását. A közgyűlés az építési és közlekedési bizottság javaslata alapján a tervrajzot több kikötéssel elfogadta.

Putnoki Antal városi képviselőnek a piaci drágaság ügyében tett indítványát tárgyalták ezután. A tanács javasolja, hogy ideiglenes közlekedési bizottság szerveztessék, mely a rendőrséggel érintkezve mindent elkövessen a bajok orvoslására.

E tárgynál hosszabb vita indult meg, melyben **Putnoki Antal**, a polgármester, **Porcs János**, **Katona József** és **Pfiegler J. Ferenc** vettek részt, mely után pontonként tárgyalás alá vették a piaci és vásárrendtartásról szóló újonnan átdolgozott szabályrendeletet.

Tekintettel az ügy fontosságára, úgy erről, mint a gyűlés többi tárgyairól részletesen jövő számunkban szólunk.

UJDONSÁGOK.

Egyházmegyei hírek. Az egri érsek **Szmidá Viktor** kömlői lelkészt bogácsi lelkészszé és **Fábró Bélát** Keresztespüspökibe id. lelkész-helyettesé nevezte ki.

Eljegyzés. **Tusay János** radistyáni ev. ref. lelkész eljegyezte **Lakatos Terike** kisasszonyt, **Lakatos József** noszvaji birtokos leányát.

Fényes esküvő volt szombaton d. u. 6 órakor a reformátusok Kossuth-utcai templomában. Ekkor esküdték örök hűséget **Raisz Ilona** urhélygynek, **Raisz Ernő** államépítészeti hivatalfőnök leányának **Hosszfulussy Lajos** megyei árvaszéki jegyző. A templom teljesen megtelt díszes, előkelő közönséggel s az új pár frigyet **Kun Bertalan** püspök áldotta meg.

Halálozások. Mint résztvétellel értesülünk, Debreczeni **Bárány Dezsőné**, szül. **Ekkeli Csontos Mária** urnő 57 éves korában, hosszas szenvedés után, a múlt pénteken elhunyt. Temetése vasárnap d. u. 5 órakor ment végbe nagy részvét mellett a Mélyvölgy-utca 13. sz. alatti gyászházból a mindszei róm. kath. sirkertbe. Elhunytát férjén és három gyermekén kívül kiterjedt rokonság gyászolja. — **Peters Herman** nyug. cs. és kir. ezredes, hétfőn reggel — mint résztvétellel értesülünk — Tátra-Lomnicon, ahol üdülés végett tartózkodott, váratlanul elhunyt. Holttestét Miskolcra szállítják s itt helyezik örök nyugalomra. Elhunyt a **Lichtenstein**, **Bartányi** és **Kubacska** családokat börtöltő gyászba.

Áthelyezések a vasutnál. A miskolci üzletvezetőség területén utabban a következő áthelyezések történtek: **Balpatoky Zsigmond** főellenőr, kassai állomásfőnök Fiume állomás vezetőjéül rendeltetett ki. **Turtsányi Béla** hivatalnok Miskolcra az igazgatóság kereskedelmi főosztályába, **Kun Dezső** hivatalnok Sárospatakról az üzletvezetőség központjába. **Gönczi Armin** hivatalnok Hevesről Kassára, **Elek Armin** állomásfőnök Tarnaszentmiklósról Hevesre, **Oroszi Mátyás** hivatalnok Tornallyáról állomásfőnöki minőségben Tarnaszentmiklósról, **Kahle Elemér** hivatalnok Breznóbányáról Tornallyára, **Langhammer Ferenc** állomásfőnök Isaszeghről Fülekre helyezték át.

Új pályaeorvos. A m. á. v. igazgatósága dr. **Ligeti Albert** homonnai gyakorló orvost a miskolci üzletvezetőség homonna—radványi vonal részének pályaeorvosává nevezte ki.

A posta köréből. Kosztolányi Béla posta-és táviratbiztos s Szöllősy Ákos segédbiztos a miskolci m. kir. posta- és táviratbiztosból M.-Szigetre helyezték át.

A honvédség köréből. A honvédelmi miniszter **Szajekel Sámuel** beszercebényai 16. honvédegyalozredbeli őrmestert, honvéd élelmező-tiszt-képző tanfolyamot végzett altisztet, a miskolci 10. honvédegyalozredhez élelmező tiszt-helyettesé nevezte ki.

A halottkémi állás teendőinek ellátásával, amíg a választás megejtetik, a polgármester dr. **Katona László** orvost bizta meg. (Lakása: Széchenyi-utca 26.)

A huszártisztek lövészereje. Mint már említettük, a miskolci huszártisztek aug. hó 3-án, csütörtökön, lövészerejét rendeznek a lovassági gyakorlóterén. A verseny 6 futamból fog állani és pedig I. „Steeple Chase“ 3200 méter távolságra. II. Vadász-verseny. (Táv. 5000 méter.) III. Akadály-verseny. (Táv. 2400 méter.) IV. „Steeple Chase“. (Táv. 3200 méter.) V. Tiszti vadász-verseny. (Táv. 5000 méter.) VI. „Steeple Chase“. (3200 méter.) A verseny juryje: versenybírák: **Pucherna Ede** tábornagy, **Konja Sándor** altábornagy, báró **Wernhardt Pál** és lovag **Henriquetz Károly** ezredesek, **Röjtöki Béne** Ferenc alezredes, báró **Velencei Ambrus** Antal kapitány és **Rechnitz Kurt** főhadnagy. Starter: **Schwarzenfeldi** lovag **Sreitner József** kapitány. Pályabírák: **Bossányi Rudolf** kapitány, **Terner Jenő** főhadnagy. Sulymérő: **Pawlik Henrik** hadnagy. A versenyek d. u. 3 órakor kezdődnek. Belépti díj nincs. Az egyes versenyek között a cs. és kir. 65. gyalogezred zenekara fog játszani.

Magyar név. **Hirschl Adolf** szihalmi illetőségű budapesti lakos, valamint **kiskoru Imre** nevű fia vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel „Horvát“-ra magyarosították.

Az ide! hadgyakorlatok. Katonáknál most kezdődnek a nehéz napok, erősen készülődnek a szeptemberi hadgyakorlatokra. A kassai 6. hadtesthez tartozó csapatok szept. 2-ig dandárgyakorlatokat tartanak, ezután szept. 8-ig a 15. és 27. gyaloghadosztályok hadosztály gyakorlatai lesznek s szept. 9-én kezdődik három napig tartó hadtestgyakorlat, amelyen a 39. honvédegyalozhadosztály is részt vesz.

Eltűnt fia. **Klaj Sándor** diósgyőri lakos József nevű 15 éves fia még július hó 17-én d. u. eltávozott a felső-zsolcai korcsmából, hová a szikszói vásárról hazajövet betértek. A fiú azóta nem került elő, miért is a hatóság most körözi. Személyleírása a következő: Kora 15 éves, termete közép, arca kerek, barna; szeme fekete, szemöldöke barna, haja barna, ismeretlen jele nincs. Eltávozásakor fehér vászon gatyát, kék blúz, fekete posztó kalapot és csizmát viselt.

Felakasztotta magát A múlt pénteken **Róza Pál** szepesi-utcai lakos szülőjének borházában pillanatnyi elmezavarásban felakasztotta magát. Mire észrevették, már halott volt. A 34 éves öngyilkos feleségén kívül egy árvát hagyott hátra.

Hol a szalonna? A lopás mindenütt vétek, ugy a polgári, mint a katonai életben. De kétszeresen vétek, ha a katona társát lopja meg. Ilyenkor a katonai szabályzat a legszigorubbant sújtja a magáról megfélekedtetett, aki elég vakmerő volt bajtársát tegnapreggel egy gyakorlaton levő baka jelentette, hogy a magával hozott szalonnája az ágya fölött elhelyezett polcra elült.

Mint hogy a kaszárnyában a lopást csakis valamelyik „slóf-kamerád“ hajthatta végre, a károsult panaszára az alezredes az egész századot kiállította az udvar közepére, szivhez szóló beszédet intézve a legényekhez a végből, hogy jobb lesz, ha a tolvaj önként jelentkezik; mert sokkal kevesebb lesz a büntetése. Az alezredes rövid, katonás beszédére kilép a sorból egy zsidó baka s a következőleg adja föl a szót: — A szalonnáról tudok, ámbar nem én loptam el.

Az alezredes, az egész tisztakar kíváncsian várták a merész ujong fölvilágosításait, aki azt kis vártatva a következőkben adta meg:

— Tetszik tudni, nagyon fáj a lábam. Feltörte a komisz bakkancs, amihez szokva nem voltam. A tegnapi fárasztó „Gelenkibus“ után alig vártam, hogy lerughassam a bakkancsot. Míg eszem azon járt, hogy milyen jó lenne egy kis fagygyu feltört lábaumnak, pillantásom a polcra esett, ahol egy szép darab vastag szalonnát láttam. Oda mentem, levettem. Szeltekre metéltem aztán a vastag szalonnát s egy-egy szeletet behelyeztem sajjó lábujjaim közé. Összesen nyolc ilyen szeletet. De nem loptam ám el kérem . . . Mert alig hogy lecsillapultak fájdalmaim, a szalonnát visszahelyeztem . . .

Alig hogy ezt kimondta, a második sorban egy baka olyan rosszul lett, hogy egy közismeretű szentet hitt segítségül, aki aztán rövidesen, ott a front előtt megszabadította a kevéssel azelőtt bekebelezett szalonnától.

A tolvaj kiléte ekként ekklatáns módon kiderülvén, nyomban el is vette méltó büntetését. Nem tudjuk, mekkora büntetést mértek a torkos bakára, de alighanem úgy áll a dolog, hogy megbűnhődött ő már akkor, mikor megette azt a nem egészen gusztusos szalonnát.

Elevenen elásva. A vidéken a nép még bizonyos jelentőséget tulajdonít egyes kőönösebb dolgoknak. Ennek a babonának köszönhetette **Muri Pál** mezőkeresztesi lakos is, hogy a község határának lakossága elevenen elásta és 24 óráig úgy hagyta. **Muri** a mezőről jött hazafelé, ahol az aratást elvégezte. Utközben hirtelen zivatar keletkezett és a villám beleütött **Muri** kaszájába, végig futott a kaszán és a hátáról a bőrt leégette. Egyéb baja nem történt **Murinak**. A községbe érve, a nép megtudta mi történt, babonából nehogy a jég elverje a határt, **Muri** nyakig a földbe ásta, ahol ilyen módon 24 órát töltött el. Természetes, **Murinak** csodájára jártak az emberek.

× **Csak „Zsorna“** névvel ellátott férfi nyak-kendőket vásároljunk, mert azok a legolcsóbb gyári árakkal vannak jelezve s kitűnő magyar gyártmány!

× **Insektor** az egyedüli szer, ami a poloskát, svábbogarat, bolhát *petével együtt* kipusztítja. Senki se dobja ki pénzét az erősen hirdetett, de sokkal gyengébb külföldi rovarirtókért, míg kísérletet nem tett a legerősebb rovarporral, az **Insektorral**. Csomagja 20, 40 és 60 kr. Falakra és fabutorokra a **perzsi rovarirtó folyadék** használandó. Ez 25, 50 és 70 kr.-os üvegekben kapható. E két biztos hatású szer *csakis nálam kapható, Szabó Béla* vöröskereszt drogériájában **Miskolcon**, Színház-épület.

× **Arcszőr** a nőknél ép oly csunya, mint kellemetlen. Ezen segitendő, legalkalmasabb a mindenütt elismert **Schmidek-féle Szőrvesztő-re** hivatkozni, mely nemcsak azért kedvelt a nőknél, mert eltávolítja az arcszört alaposan, hanem azért is, mert megadja az arcnak az üdeséget, finomságot és simaságot, amellyel vegyileg megvizsgálva és hatóságilag az arcbőrre ártalmatlanak találtatott. Ára 7 korona. Kapható **Schmidek I.**, Budapest, VII. Nyár-u. 18. Erre vonatkozólag figyelmeztetjük a mai lapban megjelent hirdetésünkre.

KÖZGAZDASÁG.

Deszkaszállítás. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a m. kir. államvasutak igazgatósága az 1906. esetleg további 3 évben szükséges lucfenyűdeszkákra pályázatot hirdet. Ajánlatok legkésőbb f. évi augusztus hó 10 nek déli 12 órájáig nevezett igazgatóság anyag- és leltárbeszerzési szakosztályához (Budapest, Andrásy-ut 73.) nyújtandók be.

A termés. A gazdasági tudósítói jelentések szerint vármegyénkben az idő enyhe és meleg, váltakozva kisebb-nagyobb viharral. Átlag jó középtermés lesz. A buza és az árpa igen szép. Helyenkint a gabona megdől az aratás meg folyik. A cséplés még nem kezdődött meg. A kukorica igen szép.

Állatbetegségek a megyében. Borsodvármegye területén a legutóbbi hivatalos kimutatás szerint a következő községekben fordultak elő ragadós állati betegségek: Lépfene: Tiszaszederkény. Rühkór: Arió. Sertésorbánc: Vatta, Dorogma, Heőpapi, Bábony, Felsőzsolca, Arió, Lénárd-Daróc, Mogyorósd, Sajónémeti, Felsőnyárad, Alacska, Berente, Dédes, Koudó, Sajóivánka, Sajókazinc, Sajószentpéter, Sajóvadna, Tardona. Sertésvész: Alsóbrány, Cserépfalu, Cserépváralfa, Felsőbrány, Geszt, Mezőkeresztes, Mezőnyárad, Négyes, Saly, Tard, Tiboldaróc, Tiszavalk, Ároktő, Emőd, Gelej, Heőkeresztur, Igrici, Mezőcsáth, Nemesbikk, Tiszakürt, Tiszaosziár, Tiszapalkonya, Tiszaszederkény, Tiszatarján, Diósgyőr, Harsány, Heőcsaba, Kisgyőr, Sajóarnót, Csernelly, Sata, Apátfalva, Szilvás.

Szerkesztői üzenetek.

— Kéziratokat nem ad vissza a szerkesztőség. —

M—ay. Az érdeklődés megható, de nem helyénvaló, mert csak olyasféle pünkösdi királyság az egész s aztán nem is megfelelő. Egyébként viszont üdvözlés, addig is, míg egy bekövetkező hosszú pauza után jönni fog valami „csékélység...”

Ts. A cikket megkaptuk és hozzuk. Köszönet!

G. A. Tárcája nem közölhető. Nagyon gyenge a tárgya is, a kidolgozása is.

Szörvesztő
A vegyileg megvizsgált, amellét hatóságilag az arc-
bőrre ártalmatlannak talált

eltávolítja hölgyeknél az oly esunya, kellemetlen arc-
szőrt gyökereitől, anélkül, hogy az arcbőrnek leg-
kevésbé is ártana és az arcnak megadja az üdese-
get, finomságot és simaságot. — Ára 7 korona.

Videki megrendéseket diszkrétan utánvet mellett eszközöl:

Schmidek I. Budapest, VII., Nyár-utca 18.

Sok pénz!

400 koronáig kereshetnek minden rangu egyének havonként rizikó nélkül, mellékkereset gyanánt. Bővebbet A. B. 61. alatt Annoncen Bureau des „Merkur“ Stuttgart, Schwabstr.

Bor-árjegyzék.

Furmint: 1901-iki 60 fill., 1902-iki 40 fill., 1903-iki 50 fill., 1904-iki 56 fill.
Hárslevelű: 1903-iki remek zamatos 60 fill., 1904-iki 1 korona.
Tramini: 1903-iki és 1904-iki elsőrendű 1 korona.
Riesling: 1904-iki 50 filler.
Burgunai: Remek gránatszínű igen erős 1902-iki 40 fill., 1903-iki 50 fill., 1904-iki 52 fill.

Árak legalább 140 liter vételenél értetnek. — Hordókért 10 koronát számítok föl, mely összeget visszatéríték, ha 30 napon belül azok ép és tiszta állapotban bérmentve visszazállíttatnak. — Készlet 600 hl.

PAZONYI ELEK ÁRPÁD

szőlőtelepe SAJÓSZENTPÉTER.

1000 métermázsa **csemege-szőlőimre**, mely már szeptemberben érik és 1000 hl. **must** termésre, mely október 15-től szállítható, föl hívom a t. nagykereskedők és nagyvendégülösök b. figyelmét.

SZELÉNYI ÉS TÁRSA

MISKOLCZ

Széchenyi-u. 36.

TELEFON-SZ. 62.

KÖNYVNYOMDA KÖNYVKÖTÉSZEZET ÉS DOBOZ-GYÁR

o o o

KÖNYVNYOMDÁNKBAN, mely a mai kor igényeinek

megfelelően van felszerelve, bármily könyvnyomdai munkát a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig a legrövidebb idő alatt

o o o és jutányosan készítünk. o o o

Egy 2—4 középiskolai osztályt végzett, 14—15 éves ifju
Könyvnyomdai tanulónak felvétetik
Szelényi és Társa Könyvnyomdájában Miskolc, Széchenyi-utca.